

The “Why?” of Akeidat Yitzchak

Mrs. Emma Katz, NILI Director

בראשית כ"ב:א-ב'

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִצְחָק
אֲשֶׁר־אַהֲבָת אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

Some time afterward, God put Abraham to the test, saying to him, “Abraham.” He answered, “Here I am.” “Take your son, your favored one, Isaac, whom you love, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the heights that I will point out to you.”

בראשית כ"ב:ג'-י"ט

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חַמְלֹו וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֵצִי עָלָה וַיִּקַּח וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמְּקוֹם
אֲשֶׁר־אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמְּקוֹם מֵרֶחֶק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאַנִּי וְהַנְּעָר נִלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוָבָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצִי הָעֵלֶה וַיִּשֶׁם
עַל־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי
בְּגִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִנִּי הִשָּׂה לַעֲלֹה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים יְרָאֵה־לוֹ הַשָּׂה לַעֲלֹה בְּגִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיָּבִן שֵׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֶה אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּשֶׂם אֹתוֹ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לַעֲצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִדּוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכָלֶת לַשְׁחֹט אֶת־בְּנֹו: וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאךָ הַהוּא
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנְּעָר וְאֶל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי אֶתְּהַי יִדְעֵתִי
כִּי־יִרָא אֱלֹהִים אֶתְּהַי וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יַחֲדָךְ מִמֶּנִּי: וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר נֹאחַז בְּסָבֵךְ
בְּקִרְוֵי וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֹה תַחַת בְּנֹו: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמְּקוֹם הַהוּא יְהוָה אֱשֶׁר יִאָּמַר
הַיּוֹם בְּהָהּ יְרָאֵה: וַיִּקְרָא מִלֶּאךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִים יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יַחֲדָךְ: כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת־זַרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹחֹל אֲשֶׁר
עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם וַיִּרְשׂ זַרְעוֹ אֶת שְׁעַר אֲבִיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ יֵעָקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע: {פ}

So early next morning, Abraham saddled his ass and took with him two of his servants and his son Isaac. He split the wood for the burnt offering, and he set out for the place of which God had told him. On the third day Abraham looked up and saw the place from afar. Then Abraham said to his servants, “You stay here with the ass. The boy and I will go up there; we will worship and we will return to you.” Abraham took the wood for the burnt offering and put it on his son Isaac. He himself took the firestone *firestone* Lit. “fire.” and the knife; and the two walked off together. Then Isaac said to his

father Abraham, "Father!" And he answered, "Yes, my son." And he said, "Here are the firestone and the wood; but where is the sheep for the burnt offering?" And Abraham said, "It is God who will see to the sheep for this burnt offering, my son." And the two of them walked on together. They arrived at the place of which God had told him. Abraham built an altar there; he laid out the wood; he bound his son Isaac; he laid him on the altar, on top of the wood. And Abraham picked up the knife to slay his son. Then a messenger of יהוה called to him from heaven: "Abraham! Abraham!" And he answered, "Here I am." "Do not raise your hand against the boy, or do anything to him. For now I know that you fear God, since you have not withheld your son, your favored one, from Me." When Abraham looked up, his eye fell upon a ^a Reading 'eḥad with many Heb. mss. and ancient versions; text 'aḥar "after." ram, caught in the thicket by its horns. So Abraham went and took the ram and offered it up as a burnt offering in place of his son. And Abraham named that site Adonai-yireh, ^aAdonai-yireh i.e., "יהוה will see"; cf. v. 8. whence the present saying, "On the mount of יהוה there is vision." **On the mount of יהוה there is vision** Heb. *be-har y-h-w-h yera'eh*. The messenger of יהוה called to Abraham a second time from heaven, and said, "By Myself I swear, יהוה declares: Because you have done this and have not withheld your son, your favored one, I will bestow My blessing upon you and make your descendants as numerous as the stars of heaven and the sands on the seashore; and your descendants shall seize the gates of their foes. All the nations of the earth shall bless themselves by your descendants, because you have obeyed My command." Abraham then returned to his servants, and they departed together for Beer-sheba; and Abraham stayed in Beer-sheba.

פרקי ד'רבי אליעזר ל"א

אמר יצחק לאביו, אבא קשור לי שתי ידי ושתי רגלי שלא אותך כגון הדבור היוצא מן הפה על שום אונס מיתה ונמצאתי מחלל כבוד אב וקשר שתי ידיו ושתי רגליו ועקדו על גבי המזבח ואמץ את שתי זרועותיו ואת שתי ארכובותיו עליו וערך את האש ואת העצים ושלח ידו ולקח את המאכלת וככהן גדול הגיש את מנחתו ואת נסכו והב"ה יושב ורואה האב מעקיד בכל לב והבן נעקד בכל לבו ומלאכי השרת צועקים ובוכים שני' הן אראלם צעקו חוצה ואמרו מלאכי השרת לפני הב"ה רבון כל העולמים נקראת רחום וחנון מי שרחמיו על מעשיו רחם על יצחק שהוא אדם ובן אדם ונעקד לפניך כבהמה אדם ובהמה תושיע ה' שני' צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע ה'.

Isaac said to his father Abraham: O my father! Bind for me my two hands, and my two feet, so that I do not curse thee; for instance, a word may issue from the mouth because of the violence and dread of death, and I shall be found to have slighted the precept, "Honour thy father" (Ex. 20:12). He bound his two hands and his two feet, and bound him upon the top of the altar, and he strengthened his two arms and his two knees upon him, and put the fire and wood in order, and he stretched forth his hand and took the knife. Like a high priest he brought near his meal offering, and his drink offering; and the Holy One, blessed be He, was sitting and beholding the father binding with all (his) heart and the son

bound with all (his) heart. And the ministering angels cried aloud and wept, as it is said, "Behold, the Erelim cry without; the angels of peace weep bitterly" (Isa. 33:7). The ministering angels said before the Holy One, blessed be He: Sovereign of all the worlds! Thou art called merciful and compassionate, whose mercy is upon all His works; have mercy upon Isaac, for he is a human being, and the son of a human being, and is bound before Thee like an animal. "O Lord, Thou preservest man and beast"; as it is said, "Thy righteousness is like the mighty mountains; thy judgments are like a great deep: O Lord, thou preservest man and beast" (Ps. 36:6).

גמרא מסכת סנהדרין פ"ט:

א"ר יוחנן משום רבי יוסי בן זימרא אחר דבריו של שטן דכתיב (בראשית כא, ח) ויגדל הילד ויגמל וגו' אמר שטן לפני הקב"ה רבונו של עולם זקן זה חננתו למאה שנה פרי בטן מכל סעודה שעשה לא היה לו תור אחד או גוזל אחד להקריב לפניך אמר לו כלום עשה אלא בשביל בנו אם אני אומר לו זבח את בנך לפני מיד זובחו מיד והאלהים נסה את אברהם

Rabbi Yohanan said in the name of Rabbi Yosei ben Zimra: This means after the statement [*devarav*] of Satan, as it is written: "And the child grew, and was weaned, and Abraham prepared a great feast on the day that Isaac was weaned" (Genesis 21:8). Satan said before the Holy One, Blessed be He: Master of the Universe, this old man, you favored him with a product of the womb, i.e., a child, at one hundred years of age. From the entire feast that he prepared, did he not have even one dove or one pigeon to sacrifice before You as a thanks-offering? God said to Satan: Did Abraham prepare the feast for any reason but for his son? If I say to him: Sacrifice your son before Me, he would immediately slaughter him. Immediately, after these matters, the verse states: "And God tried Abraham."

ויאמר קח נא את בנך אמר רבי שמעון בר אבא אין נא אלא לשון בקשה משל למלך בשר ודם שעמדו עליו מלחמות הרבה והיה לו גבור אחד ונצחן לימים עמדה עליו מלחמה חזקה אמר לו בבקשה ממך עמוד לי במלחמה זו שלא יאמרו ראשונות אין בהם ממש אף הקב"ה אמר לאברהם ניסיתך בכמה נסיונות ועמדת בכלן עכשיו עמוד לי בניסיון זה שלא יאמרו אין ממש בראשונים

The Torah continues: "And He said: Take, please [*na*], your son" (Genesis 22:2). Rabbi Shimon bar Abba says: The word *na* is nothing other than an expression of entreaty. Why did God request rather than command that Abraham take his son? The Gemara cites a parable of a flesh-and-blood king who confronted many wars. And he had one warrior fighting for him, and he overcame his enemies. Over time, there was a fierce war confronting him. The king said to his warrior: I entreat you, stand firm for me in this war, so that others will not say: There is no substance in the first victories, and you are not a true warrior. Likewise, the Holy One, Blessed be He, also said to Abraham: I have tried you with several

ordeals, and you have withstood them all. Now, stand firm in this ordeal for Me, so that others will not say: There is no substance in the first ordeals.

ויקרא רבא כ"ט:ט'

דבר אחר, בחדש השביעי, רבי ברכיה היה קרי ליה ירחא דשבועתא, שבו נשבע הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו עליו השלום, הדיא הוא דכתיב (בראשית כב, טז): ויאמר בי נשבעתי נאם ה', מה צרך היה לשבועה, רבי ביבי בר אבא בשם רבי יוחנן אמר עמד אברהם אבינו בתפלה ותחנונים לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לפניו רבוננו של עולם גלוי וידוע לפניך בשעה שאמרת לי (בראשית כב, ב): קח נא את בנך את יחידך, היה בלבי מה להשיבך, והיה בלבי מה לאמר, אתמול אמרת לי (בראשית כא, יב): כי ביצחק יקרא לך זרע, ועכשיו אתה אומר לי (בראשית כב, ב): והעלהו שם לעולה, אלא נשם שהיה לי מה להשיבך וכבשתי את יצרי ולא השיבותיך (תהלים לח, עד): כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו, כך נשיהיו בניו של יצחק באים לידי עברות ומעשים רעים תהא מזכיר להם עקדת יצחק אביהם ועמד מכסא הדין לכסא רחמים ומתמלא עליהם רחמים, ויתרחם עליהם ותהפך להם מדת הדין למדת רחמים, אימתי? בחדש השביעי.

Rabbi Bibei bar Aba in the name of Rabbi Yohanan said: Abraham rose in prayer and supplication before the Holy Blessed One and said, “Master of the Universe! It is revealed and known before You that at the time You said to me “Take your son, your only one,” it was in my heart to reply against You, and I had what to say in my heart: ‘Earlier You said to me ‘it is through Isaac that offspring shall be continued for you.’ But now You say to me, ‘offer him there as a burnt-offering!’ So, just as I could have replied against You, but I suppressed my desire and did not argue with You...so too, when the children of Isaac come into transgressions and bad deeds, keep in mind for them the binding of Isaac their father, and rise from the seat of judgment to the seat of mercy and be filled with mercy for them, and be merciful to them and turn the quality of judgment to the quality of mercy. When? In the seventh month.

מדרש תנחומא וירא כ"ג

מיד פתח הקדוש ברוך הוא את הרקיע ואת הערפל, ויאמר בי נשבעתי נאם ה'. אמר לו: אתה נשבעת. ואני נשבעתי שלא ארד מן המזבח עד שאמר כל מה שאני צריך. אמר לו: אמור. לא כך אמרת לי, וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם כה יהיה זרעה. אמר לו: הן. אמר לו: ממי? אמר לו: מיצחק. אמר לו: נשם שהיה בלבי מה להשיבך ולומר לה, אתמול אמרת לי כי ביצחק יקרא לך זרע, עכשו אתה אומר לי העלהו שם לעלה, וכבשתי את יצרי ולא השבותיך, כך נשיהיו בניו של יצחק חוטאים ונכנסין לצרה, תהא נזכר להן עקדתו של יצחק ותחשב לפניך כאלו אפרו צבור על גבי המזבח ותסלח להן ותפדם מצרתן.

Thereupon, the Holy One, blessed be He, opened the sky and the cloud (surrounding Him) and said: “By myself have I sworn,” saith the Lord (ibid., v. 16). “You have sworn.” Abraham replied, “and now I swear that I shall not descend from this altar until I say what I wish to say.” “Speak,” He answered. “Did

You not tell me,” said Abraham, “Count all the stars, if thou be able to count them; so shall thy seed be (Gen. 15:5)?” “Yes,” He replied. “But from whom shall my seed descend?” queried Abraham. “From Isaac,” the Holy One answered. “It was in my heart, yesterday, to remind You that You told me that Isaac was my seed, when You said to me: *Take him for a burnt-offering*. But I restrained myself and did not challenge You. Therefore, when Isaac’s descendants sin and are being oppressed, recall the binding of Isaac, reckon it as if his ashes were piled upon the altar, and pardon them and release them from their anguish.”

אמר לו הקדוש ברוך הוא, אתה אמרת את שלך ואמר אני את שלי. עתידין בניו של יצחק לחטוא לפני ואני דן אותם בראש השנה. אלא אם מבקשין שאחפש להן זכות ואזכר להן עקדת יצחק, יהיו תוקעין לפני בשופר של זה. אמר לו: ומה הוא השופר? אמר לו: חזור לאחוריה. מיד, וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו. זה אחד מעשרה דברים שנבראו בין השמשות.

The Holy One, blessed be He, answered: “You have spoken what was in your heart, now I will say what I wish to say. In the future Isaac’s descendants will sin against Me, and I will judge them on Rosh Hashanah. If they want Me to discover something to their credit, and to recall for their advantage the binding of Isaac, let them blow upon this shofar.” Abraham asked: “What shofar?” The Holy One, blessed be He, said: “Turn around. Then it was that *Abraham lifted up his eyes, and looked, and behold, behind a ram caught in the thicket by his horns* (Gen. 22:13). This was one of the ten things that were created at twilight.¹⁷

נאחז בסבך בקרניו, אמר לו הקדוש ברוך הוא: יהיו תוקעין לפני בקרן איל ואושיעם ואפדם מעונותיהם. והוא שדוד משבח, מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי (ש"ב כב, ג). ואשבר על מלכיות מעליהן ואנחם אותם בתוך ציון, שנאמר: כי נחם ה' וגו'. אמן.

A ram caught in the thicket by his horns (ibid.). The Holy One, blessed be He, said to Abraham: “Let them blow upon the ram’s horn to Me, and I will save them and redeem them from their sins.” This is what David meant when he sang: *My shield and my horn of salvation, my high tower* (Ps. 18:3). Then I shall remove the yoke of exile from them and comfort them in the midst of Zion, as it is said: *For the Lord hath comforted Zion* (Isa. 51:3). Amen.

בראשית רבא נ"ו:ט'

רבי לוי אמר לפי שהיה אברהם אבינו רואה את האיל נתוש מן החרש הזה והולך ומסתבך בחרש אחר, אמר לו הקדוש ברוך הוא כה עתידין בניך להסתבך למלכיות, מבבל למדי, מן מדי ליון, ומיון לאדום, וסופן לגאל בקרנו של איל, הדא הוא דקתיב: וה' אלהים בשופר יתקע. (בראשית כב, יג):

Rabbi Levi said: Because Avraham our Father saw the ram extricate himself from one thicket and go and become entangled in another, the Holy One of Blessing said to him: 'So is the future of your children to be entangled in reigns, from Babylon to Media, from Media to Greece, and from Greece to Edom; and their end will be to be redeemed by the ram's horn,' as it is written, "And Ad-nai E-lohim will blow the horn." "And Abraham went and took the ram, and offered him up for a burnt-offering in the stead of his son (Gen.22:13)

בראשית רבא נ"ה:ד'

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי (בראשית כב, ז), בָּא לוֹ סַמָּא"ל אֶצֶל אָבִינוּ אַבְרָהָם אָמַר לִיה סָבָא סָבָא אוֹבְדָת לְבָרָה, בֵּן שְׁנַיִתָן לָךְ לְמֵאָה שָׁנָה אַתָּה הוֹלֵךְ לְשַׁחֲטוֹ, אָמַר לוֹ עַל מְנַת כֵּן. אָמַר לוֹ וְאִם מִנְסָה אוֹתָךְ יוֹתֵר מִכֵּן אֶתְּ יִכּוֹל לַעֲמֹד, (איוב ד, ב): הַנְּסָה דְבַר אֱלֹהִים תִּלְאַה, אָמַר לוֹ וַיִּתֵּר עַל דִּין. אָמַר לוֹ לְמַחֵר אוֹמֵר לָךְ שׁוֹפֵר דָּם אֶת חֵיב שְׁשַׁפְכְתָּ דָמוֹ שֶׁל בְּנֵךְ, אָמַר לוֹ, עַל מְנַת כֵּן. וְכִיּוֹן שְׁלֵא הוֹעִיל מִמֶּנּוּ כְּלוּם בָּא לוֹ אֶצֶל יִצְחָק, אָמַר לוֹ בְּרָא דְעֵלוּבְתָא, הוֹלֵךְ הוּא לְשַׁחֲטָה, אָמַר לוֹ עַל מְנַת כֵּן. אָמַר לוֹ אִם כֵּן כָּל אוֹתָן הַפְּרָגְזוֹת שְׁעֵשֶׂת אִמָּךְ לִישְׁמַעְעָל שְׁנֵאִיה דְּבֵיתָה יְרוּתָא, וְאַתָּה אֵינְךָ מְכַנִּיס בְּלִבְךָ. כִּד לֹא תִיעוּל מִיֵּלָא תִיעוּל פִּלְגָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו אָבִי, לְמָה אָבִי שְׁתִּי פְעָמִים, כִּדִּי שְׁתִּימְלָא עָלָיו רַחֲמִים. (בראשית כב, ז): וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאִשׁ וְהַעֲצִים, אָמַר לוֹ יִצְרָף לְהוּא גְבָרָא דִּיגְעֵר בֵּיה, מְכָל מְקוֹם אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ הַשָּׂה בְּנִי, וְאִם לֹא אַתָּה הַשָּׂה לְעֵלָה בְּנִי, (בראשית כב, ח): וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו, זָה לְעֵקֶד וְזָה לְעֵקֶד, זָה לְשַׁחֲט וְזָה לְשַׁחֲט.

"And Itzchak spoke to Avraham his father, and said: My father" (Gen. 22:7). Samael went to the our father Avraham and said: "Old man, old man! Have you lost your mind [lit. have you lost your heart]? You are going to slay a son given to you at the age of a hundred!" 'Even this I do,' replied he. [Samael said:] 'And if He sets you an even greater test, can you stand it?!' [as it is written] "If a thing be put to you as a trial, will you be wearied" (Job 4:2)? 'Even more than this,' he replied. [Samael said:] 'Tomorrow He will say to you, "You are guilty of murder, you murdered your son!" He replied: 'Still I go'. Seeing that he could achieve nothing with him, he approached Itzchak and said: 'Son of an unhappy mother! He is going to slay you!' He replied: 'Still I go'. Samael said: 'If so, all those fine tunics which your mother made be a legacy for Ishmael, the hated of her house, and you don't care [lit. don't let it enter your heart]?' If a word is not completely effective, it may yet be effective in part, that's why it is written, "And Itzchak spoke to Avraham his father, and said: My father": why [his] father, [my] father twice? So that he should be filled with compassion for him. "And he said: Behold, the fire and the wood. Avraham said to him: 'May that man who has thus seduced him be drowned! Any way, "God will provide himself the lamb, my son"; and if not you are "the lamb for the burnt-offering my son." So "they went both of them together" (Gen. 22:8) — one to slaughter and the other to be slaughtered.